

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely. 1903. február 26.

Csütörtök.

XXII. évfolyam. 17. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: fjl. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Fél évre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasáb s petitsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyilnter sora 30 fillér.
A hirdetések s nyilnterek díja előre fizetendő.

Párhuzam.

A forszirozott munkát, melynek sürgősségét azzal is akarták bizonyítani, hogy a földolog függeléképpen még néhány mellékes, de lármát okozó határozati javaslatot is elintézték, késő éjjelig tartó ülésben harmadik olvasásban iseltogadta tegnap az osztrák képviselőház. Mi indította az urakat, kik éveken át kéjelegtek az obstrukcióban, egyszerre ily nagy munkabuzgalomra, teljesen közömbös maradhat előttünk, valamint az a félre nem ismerhető érzület is, mely az egész tanácskozás alatt mint egyenesen magyar-ellenes tünt ki.

Egy kis alattomoság rejlik abban, hogy a magyar parlamentet olyannak adják ki, mint, amely bizonyos mértékben immár kényszerhelyzetbe jutott. Az osztrák pillanathazafiak ravasz számítása szerint a magyar parlamentnek vagy még tovább kellene halogatni a katonai javaslatok elfogadását, hogy az osztrák birodalmi tanácstól való függetlenségét, befolyásolhatóságát bebizonyítsa, vagy a leggyorsabban el kellene fogadnia a javaslatokat és ezzel azt a hitet támasztaná, hogy az osztrák birodalmi tanács nyomása alatt cselekedett. Ezzel nálunk természetesen senki sem törődik, valamint a bécsi városi főporoszló nyelv öltögetéseivel és a klerikális báró Morsey gye-

rekas gyanúsításaival és ferdítéseivel sem. Még mindig reméljük, hogy okosság és hazaszeretet győzni fognak nálunk, mert győzniök kell Magyarországra javára is. De ami az ellenzék mostani magatartásában meghökkenethetné, az Zanardelli olasz miniszterelnök fellépése, ki az olasz kamarában, hol szintén mint nálunk a véderő kiegészítéséről tárgyalnak, az ellenzék frazisaira e szavakkal válaszolt: „Ne feledje Itália, hogy oly államok közt van, melyek mit sem takarítanak meg abból, ami a katonai szervezetre hasznos lehet. Mi meg tehetetlen helyzetbe juttassuk hazánkat? Szükséges, hogy nálunk létező hézagokat kitöltsük, jól lehetsenki sem ingathatja meg a kormányt a béke őszinte kívánását. De annak nem szabad lefegyverzett hőkerek lenni, ha azt akarjuk, hogy Itália elfoglalja azt a helyet, mely a világban megilleti.” Szórol-szórára illik ez a magyar-osztrák monarchia európai állására is és ezért szórol-szórára illik Magyarországra is, mely ez állásnak egyik fontos, talán a legfontosabb tényezője. Mint egyenesen a magyar ellenzékhez intézett intőszózat, olyan az olasz miniszterelnök beszéde, kinek világító demokrá alapelveit a mi ellenzékünkben sem fogja senki kétségbe vadhatalni. Talán az olasz miniszterelnök érveit szívére fogja venni az ellenzék, és megadja a hazának, ami hazáé, ámbár

azokat a megfontolásokat, melyek az olasz miniszterelnököt vezették fejtegetései körül, bizonynyal szem előtt tartotta Széll Kálmán miniszteriuma is.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Tisza István gróf beszéde újra az obstrukciós mederben folydogáló vita felé terelte egy napra a közfigyelmet. Minden tekintetben megfelelt ez a beszéd az általános érdeklődésnek, mely megelőzte. A karzati jegyeket már tegnap elkapták s amikor ma egy kis erőszakot naprend előtti obstrukciós szóváltás után Tisza István szólásra emelkedett fel, nagy várakozás fogadta a Ház minden oldalán. Tisza higgadtan, éles logikával bírálta a felmerült ellenzéki szempontokat és nyugodt férfiasága még a szélsőbal szervezőkedésére is csillapító hatást tett, s a többség egyre megújuló helyeslése kísérte. A Györfly-féle nyílt levél ügye felett a Ház napirendre tért, mert Piósz miniszter nyilatkozata után Zboray visszavonta a megtorlást sürgető indítványát. Az ülés végén Láng miniszter felelt két régebbi interpellációra, miután előbb Várady Károly fejezte be e napon a katonai vitát. A farsang két napra félbeszakítja az obstrukciót. Következő ülés szerdán lesz.

A bőjt küszöbén.

Irta: Biró Lajos.

„Memento mori.”

Tegnapelőtt este még ezernyi csillárszorta szét sugarait a tánczermek izzó melegében, tüzes párok

TÁRGZA.

Csomortáni Péter G. emlékezete.

(— Sz. 1862. okt. 13. † 1902. febr. 27. *) —

Az élet sokszor eszünkbe juttatja megdöbbentő eseményeivel a lemondás vagy örökös kérdésünk igéit: mik vagyunk? Milyen szívettépő ez a lemondás, ha olyan ember sirja mellett kell azt elzokognunk, kit élete delén, munkatíró férfikorában szólított el közlünk a halálangyala; mikor még annyit dolgozhatt volna; olyan lankadatlan buzgalommal hirdethette volna a tudomány igéit, a magyarság dicsőségét! — Ma is szomorúság és a fájdalom bus érzete ül a mi lelkünkön, hogy el kellett veszítenünk Cs. P. a legelkessebb tanárt, kedves embertársunkat; mindnyájunk igaz, jó barátját!

Elszorul a szívünk, könnybe lábad szemünk, nem láthatjuk többé megszokott alakját, nem gyönyörködünk többé tiszta, jóízű magyar beszédében; zárva az ajkak, elnémult a szó; nem taníthatja, nem nevelheti már azt a fiatalságot, melyért kész lett volna életét is odaadni, melynek még gondolatát is jól ismerte, melynek minden ügyes-bajos dolgát úgy szívén viselte!

*) Felolvasatott a kézdivásárhelyi „Paedagogiai Társaság”nak 1903. január 21-ikén tartott közgyűlésében.

Teste rég porlód már az anyaföld kebelén, de emléke él közöttünk, mutatja mai gyászünnepegyünk is, melyért benső hála illeti a „Paedagogiai Társaságot.”

*

Min sok más embertársa a világon, ő is szegény szülőktől származott. S talán lelke vágyán kívül, épen ez indította őt arra, hogy a papi pályára lépjen remélve először önmaga mielőbbi boldogulását, másodszor azt, hogy szegény övéinek hamarabb segítségére lehet. Tanult szorgalmasan, kitűnő bizonyítványai tanui munkás életének. Fiatalon került a katedrara s ez mutatja, hogy bár 25 évet jubilált tanügyi működésében, mégis csak felszázaddal zárult be mögötte a temető kapuja. Utolsó éveiben sokat betegeskedett s bár omlatag testét minden irányban kikezdte az idő mindent megemésztő vasfoga, jó humorát mindvégig megőrizte. Terhére nem volt senkinek, de annál több derült percet iparkodott szerezni másoknak.

Tanítása a legnemesebb értelmében vett nevelőtanítás volt. Világos és lelkes hangú magyarázatai, különösen a történelemből, — mely kedvence tárgya volt — mindent, a mit csak előadott, érdekessé tudtak tenni s szép magyar, zamatos beszéde, tösgyökeres kifejezései üdítő kulfői voltak az ifjúságnak, melyekből a legszebb magyar szóval a magyar nyelv és a magyar nemzet története iránt tiszta lelkedést merítették.

Nevelői működésében a szeretet volt vezére. Jubileuma alkalmával jegyezte meg egyik tanuló üdvözlő beszédére, hogy igyekezett megtalálni az ifjuság keblén azt a helyet, hol a szív ver s halát ad Istennek, hogy megtalálta ezt.

Fiatalabb éveiben nemcsak a zengzetes szó erejével, de ékes stylusu tollának hatalmával is szolgált a közügyet, művelte a szépet, cselekedte a neméset, a mint erről az „Értesítőben” megjelent értekezései; a „Csiki Lapokban” napvilágot látott leírásai és a „Székelyföld” tárcái tanúbizonyságot tesznek. Az anyaföld szeretete mellett, kidomborodik jellemének egy igen szép tulajdonsága: fájának erős szeretete is. Nagy búszkeséggel vallotta magát mindenkor székelynek, de szint oly égg lelkedéssel csüngött minden székely ügyön. S bár általános, nevelői szempontból minden tanuló egyformán kedves volt előtte, mégis fokozottabb mértékben dédelgetett kedvencei a székely fiúk voltak, kiknek érdekében semmi szót, semmi fáradságot nem kimélt.

A rendi káptalan tapasztalván sokoldalú ügyességet, magas hivatalra, a kormánytanácsosi székre emelte, sőt főzónoki tisztséggel is felruházta.

Családi körünkben pedig mindnyájunknak szeretett „Petyi” bácsija volt. S hogy meghalt megtisztult emléket azzal, hogy árvaó maradt helyét a közös étteremben nem foglalta el 6 hónapig senki, mintegy várva az ő újavaló megérkezését. Oh de miként Arany János: „Ráchel siralmában,” mi is elmondhatjuk immár szomorú valóra vált lemondással:

lejtették a keringőt vidám zene mellett, a hangos mulatság önfeléd percében felhangzott a „Soha sem halunk meg” s a tegnap már előállott az egyház fölkelet szolgálja kezében hamuval és fülünkbe zugta: „Emlékezzél meg ember, hogy porból lettél és porrá leszel.” Bármennyire szomorúan hangzanak is e szavak, mégis jól esnek kifáradt lelkünknek. Mert hát a mulatságoknak is megvan a határa, melyet átlépni nem szabad, mert azok nem-hogy boldogságot hoznának, de boldogtalanságunknak ássák meg a sirt. Különb is a boldogságot hiába keressük itt a földön, nem találjuk meg, mert az, mint jól mondja Eötvös József báró, nem a pillanatnyi gyönyör érzelme.

Szemlölve a mai mulatságokat, szomorú tapasztalatokra jutunk. Látjuk, hogy a mai nemzedék még mulatozni sem tud, látjuk, hogy a régi patriarchális mulatságok korszaka már régen letűnt. Önkénytelenül az a kérdés vetődik fel, mi az oka annak, hogy mindenfelé oly nagy lehangoltság, kedvtelenség, kimerültség uralkodik.

A mint a fölött gondolkozunk s melázó tekintetünk elmereng a múlt verőfényes napjain, melyekből alig-alig mosolyg felénk a sűrű ködfátyolon át egy-egy biztató napsugár, előnkbe tűnik korunk sivársága, a korszellem aláhanyatlása s önkénytelenül arra a köve kezdetésre jutunk, hogy a mai nemzedék enerváltságának okát ne a múltban, hanem a jelenben keressük. Keressük pedig a korszellemben, a mely már mindenből kiölte az életet, úgy, hogy az emberiség jelenlegi küzdelme, vergődése, nem egyéb, mint lassu haldoklás. Lassu haldoklás, olyan mint a tűzokádó hegy, mely kezdetesen hatalmas erővel tört elő, de miután kidobta a kebelében lévő anyagot, csak egy-egy füst gomolyt bocsát az ég felé.

S ha vizsgáljuk a korszellemet, önkénytelenül a tizenkilencedik századba kell visszamennünk mely pár év óta már a múlt, az enyészetté. A múlt ugyan, de eszméi, melyeket kebelében rejtett, megérett és felszínre hozott, nem semmisültek meg az enyészettel, nem multak el az idővel, hanem fennmaradván, átszálltak a huszadik századra, a melynek határmezsgyéjét léptük át.

Tagadhatatlan, hogy a XIX. század oly eszméket vetett felszínre, melyek a XX. évszázadnak is egyideig irányítóul, mértőföldjelzőül fognak szolgálni s oly alkotásokat produkált, melyek fölött szemlét tartva, megelégedéssel léphetünk át a huszadik század küszöbét, amde azt sem tagadhatjuk, hogy a századvég sok kores szülöttnék, fattyuhajtásnak lett a szülőjévé.

A vallás, mely mindnyájunk szent meggyőződésének a visszatükrözője, guny tárgyává tétetett s így természetesen a társadalmi életben is megintgott a súlypont, mely az elemeket, a társadalmi

erőket szoros lánczkapocszal fűzte egybe. A felekezeti jelszavak részekre osztották a társadalmat. Az önérdék felibe kerekedett a társadalmi érdeknek s miért ez előtt a haza legjobbjai szálltak sikra s küzdöttek kitartással, fáradhatatlanul, azért most törpe epigonok, érdekesoportok küzdenek mindenütt saját érdeküket helyezve előtérbe.

A felvilágosodás szelleme lerombolta az igazság oltárait, összetörte a keresztek, sárba tiportaa legszentebbet s ezzel egyszersmind magára sütötte a sötétség bélyegét.

Mert igaz ugyan, hogy a XIX. század a munka, haladás, a felvilágosodás százada volt, de az sem tagadható, hogy mit itten díszösésget alkotott, amott, azt bosszenyezte, lerombolta. A míg itt a materializmusnak hódolt, addig tul elhagyva az eszményi magaslato, mely Isten trónusához vezet, az erköletelenség iszapos feltöjébe sülyedt.

A XIX. század bacillusokkal telített levegőjébepatolt a házi szentélybe is, kioltotta a szerete melegétől táplált Vesztafűzet, melynek fényénél házastárs, férj és feleség apa és fia oly boldog megelégedésben éltek egykoron.

Ha látjuk, hogy a család szentély, fel van dula, hogy a férj, feleség és a gyermek bizalma egymásban kölesönösen megirgott, akkor esodálkozhatunk-e azon a haláltusán, mely a társadalomban folyik. Szívünkre téve a kezünket, nyugodt lélekkel mondhatjuk, hogy nem.

Ha kutató tekintetünk belepillant a társadalmi bajok atmoszférájába, ha vizsgálódó szemünk keresi a káros tünetek csirát, lehetetlen be nem látni azt, hogy itt gyökeres orvoslásra, gyógyításra van szükség.

Valamint az orvos csak alapos utánjárás megfigyelés után tudja betegének diagnózist megállapítani és hasznos orvosságot rendelni: úgy mi is csak akkor tudjuk a társadalom testén rágódó nyavalyákat gyógyítani, ha tudjuk azoknak az okait.

Társadalmunknak legnagyobb baja a kimerültség, kapkodás az anyagiak után, az idegek túlfeszítése. Kűdés az anyagiakért anélkül, hogy a boldogságnak, a megelégedésnek nyomait látnók. S miért van mindez így, miért van, hogy úgy a testi, mint a szellemi élet ki van merülve, hogy nem képes nagyobb alkotásokra.

Könnyű a felelet. Azért, mert az emberiség nagy részéből kihalt a hit, megszűnt a tiszta eszményi igazság után való törekvés. A pártikularizmus jelszava hódít minden fölé. Az erősebb a gyengét elnyomja, sárral dobálja. Az idő vénhedik, de az eszményi igazság mindig ugyanaz marad. Az emberiség is, ha az eszményi tiszta igazság után fog törekedni, nem fog megvénülni, elsatnyulni, hanem mindig fia al marad. Ha a hit világának szövőtteke fogja a huszadik században az emberiség útjait

bevilágítani, akkor bekövetkezik az a kor, midőn nem lesz romlott az értelmiség s győnge a nép.

De, ha nem tér vissza az Isten által kinyilatkozott igazságok forrásához, ha nem elégszik meg Jézus Krisztusnak a halálról adott tanításával, hanem lázas izgatottsággal tekint Tolsztoj Leóának a „Halálról” írott regényére, akkor eljutottunk ahhoz a ponthoz, melyet ugyneveznek, hogy a társadalom dekanciája.

Adjátok vissza az emberiségnek a hitet, legyen béke, bizalom, egyetértés mindenfelé, szűnjék meg a partikularizmus, mert ha ilyen jegyben halad tovább a XX. század nagyutján, akkor visszatér újra a boldogság, felvillanyozódik az emberiség s képes lesz nagy hatalmas alkotásokra. Ezekről elméldjünk a beárott bőjtben.

IRODALOM.

STAMPAY „Ennek és Imák” ez. könyvének IX. ik, új kiadása megjelent. E könyv már most nemcsak az ifjuság, a nép, hanem a kántorok és a tót. papságnak is közi-könyvül szolgál. 240 oldalal. csinos kemény kötésben 30 fill., díszes angolvászonban 50 fill. 11. ik könyv ingyen, kotta is ingyen Kapható a szerzőnél Kőbalkuton, Esztergomgyében.

IPARÜGYEK.

Jutalomdíjak ipari munkásoknak.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarának útján is fölhívja az érdekelteket a kereskedelemügyi miniszter ur által alapított jutalomdíjakra. Négy egyenként 100 koronás jutalom lesz kiosztva ebben az évben. Pályázhatnak a kamarakerületében (Marostorda, Csik, Háromszék és Udvarhelyvármegyékben) lakó munkások, a kik 15 évig megszakítás nélkül működtek az ipari munka körében, kiváló szorgalmat, és hűséget tanusítottak. A pályázatok bizonyítványokkal felszerelve a munkaadók útján a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarához június hó végéig küldendők be. A jutalmak karácsony és új év között ünnepélyesen osztatnak ki.

Maros Vászárhelyt, 1903. február 10-én.
Tauszik B. Hugó, **Laszlo Gyula,**
kir. tanácsos, elnök. m. titkár.

NAPI HIREK.

— **Kinevezés.** Az erdélyi róm. kath. status jegyzőjévé, a Tordára esperes pkbáncssá kinevezet Dr. Balázs Endre helyébe Boeskor Mihály, kolozsvári kir. ítélő táblai bíró fia s lapunk szerkesztőjének sógora, ifj. dr. Boeskor Mihály nevezetett ki. A távozó és az új jegyző tiszteletére Pál István apátkanonok, statusi előadó a napokban kedélyes társasvacsorát adott, melyen a kolozsvári intelligencia r. k. tagjaiból 50-en vettek részt. Összintén gratulálunk!

— **Kinevezés.** A belügyminiszter Rápolthy Károly esikszentmiklósi körjegyzőt kinevezte anyakönyvvezetővé a esikszentmiklósi anyakönyvi kerületbe.

— **Papválasztás.** Gidófalva községben a napokban töltötték be a 2 hó előtt megüresedett ref. papi állomást. A hívek egyhangulag Jakab József fotos-martonosi ref. papot választották meg.

— **Vallásos lelki gyakorlatok.** A kézdívásárhely-kantai róm. kath. főgymnasiumban a husvétünnepre előkészítő szent gyakorlatok március hó 4-én (szerdán) délután 5 órakor veszik kezdetüket. A lelki gyakorlatok vezetésére Gf. Majláth G. Károly püspök Midlinszky József Jézus-társasági atyát nyerte meg, ki a gyakorlatok ideje alatt, melyek március 4-8-ig tartanak, a hívek részére is fog naponta szóoklatokat tartani.

— **A Székely Társaságból** A kézdívásárhelyi „Székely Társaság”-nak 1903. február hó 28-kán pontban délután 5 órakor, a Korona szálló emeletén összejövetele lesz a következő tárgysorozattal: 1. Naplóolvasás. 2. Folyó ügyek, átiratok elintézése. 3. Indítványok.

„Ah hiszen nem fogtok ébredni, tudom már
A ti nyugovástok több a nyugalomnál
Halva vagytok — halva”

A még csak néhány hónap előtt derűten mosolygó és másokat derítő arcz örökre elkomorult; a jó kedélyű humor forrás, az ember szeretettől dobogó szív verése megállott.

Sem én nem gondoltam, hogy lesz egy nap, mikor utoljára jelenik meg az iskolában, sem ő, hogy az az utolsó tanórája földi életében; sem tanítványai nem sejtették, hogy az, kit mint atyjukat szerettek, „akkor” utoljára szól hozzájuk.

Oh hitted volna e, sejtetted-e kedves emlékü halottunk, mikor még lelkesedéssel egész melegevel töltötted be apostoli tisztelet, hitted volna-e, hogy az a lelkesedés fogatékán van, hogy lelked fáklyája utolsó lobbanva kialszik? Pihenni tértél. Látva téged koporsóba téve, eszembe jutnak Gyulai Pál szavai, melyeket Kemény Zsigmondról szóló emlékbeszédében mondott:

Meghalni az élet reggelén delén vagy alkonyán közös sorsamindnyájunknak. A halál böleséktől sirankig folyvást ragadozza tőlünk szeretteinket is bár az emberi természet sokhoz hozzátud szokni, de ezt az egyet, a halált soha sem szokhatja meg. Új-új fájdalom nyilalja át szívünket, új-új könny fakadt szemünkben, míg nem az idő lassankint felszárítja a könnyet s a fájdalom szent emlékké alakul. De halva látni és tudni azt, kit szerettünk: oly fájdalom,

melynek könnyét nem száríthatja fel az idő, mert mindennap megújul a folyvást tartó veszteség. E szép, de szomorú szavak a mi gyászunkat is jellemzik.

Istennek szit. akaratában meg kell nyugodnunk. A drága halott esedeseen pihen immár sirjában. Erre a sirra teszem én most le a mt. Paedagogiai Társaság emlékkoszoruját; a mi halás szívünknek emlékvirágát s így szölok hozzád elköltözött jó barátunk:

Sírod, mely összeroskadt testedet befogata: bezáródott ugyan előtűnk; de emléked élni fog közöttünk. E sirban elporlik ugyan kezöd, melynek munkáját oly sokan áldják; elporlik ajkad, melyről annyi boldogító szó lebbent el életedben; elporlik szived is, melybe a téged szeretőket befogadtad elporlik egész tested, mely oly nemes léleknek volt 50 évig takarója: de megmarad tevékeny munkásságodnak és nemes tetteidnek emléke, hirdetvén az utókornak, hogy Te a tanári pálya dísz, a magyar nemzeti kultúra lánglelkű harszosa; a haza hű fia egyháznak alázatos szolgálja és a magyar tanuló ifjúságnak szerető atyja v. ltál.

Legyen áldott emléked.

Asbóth Viktor.

— **A nőegyesület bálja** hu-hagyókedden a sző szoros értelmében pompásan sikerült. Nagyszámu közönség vette ki részét a kedélyes mulatságból, s a bevétel a 700 koronát is meghaladta. Ez a fényes siker a várakozásokat teljesen kielégítheti s méltán, mert ehhez hasonló sikert a farsang egyetlen mulatsága sem mutathat föl. Hogy ez így van, azt egyrészt annak a nemes érdeklődésnek tulajdoníthatni, melylyel társadalmunk minden osztálya a polg. leányiskola iránt — melynek javára a bál rendeztetett — viseltetik; másrészt a három kedves háziasszonynak: Reissner Hugóné, Stocker Antalné és Dr. Szini Gyuláné ur-hölgyeknek érdeme, kik igazán páratlan munkásságot, odaadó buzgalmat fejtettek ki a bál sikere érdekében, a melyre büszkék is lehetnek. A kedves mulatságról jövő számunkban fogunk részletesen tudósítani.

— **Jókai-jubileum.** A Nemzeti Színház fényes estével ünnepelte meg a legnagyobb magyaríró hetvennyolcadik születésnapját. Színrehozta századszor az Aranyembert, Jókai legnagyobb hatást elért drámáját. Az előadás előtt a színház, az irodalmi és társadalmi egyesületek, az egyetemi és középiskolai ifjuság üdvözölte a színpadon az ősz költőt. Somló igazgató költői beszéde után Herczeg Ferencz, a Petőfi-társaság elnöke szölt az irodalmi társaság nagyevü alapítójához s elnököhöz, az epigonok gyermeki szeretetét tolmácsolva az utólrhetőlen mester iránt. Majd Cziklay Lajos, az Újságírók Egyesületének szónoka, dr. Lichtenberg Kornél, a Lipótvárosi Kaszinó megbízottja, az ifjuság küldöttei nyújtották át babérkoszorúikat. Mély meghatótsággal rezegve át Jókai hangját, mikor a kiáradó, büszke szeretet virágzó jeleit megköszönte. Aztán megkezdődött az előadás, fehér ruhába öltözött hölgyek, ünnepi díszben megjelent férfiközönség tapsolt, élvezte a halhatatlan költő bűbájos romantikus alkotását. Az előadás múltó volt az alkalomhoz: Jászai Terézánja, Náday Krisztyán Tódora, Vizváriáné Zsófi mamája, Gabányi, Török Irma, Fay Szeréná, Ligeti Juliska, Palfi, Egressy, Hetényi, Latabár, Abonyi mind a legszebbet adták, mi tőlük lehetett. A színház kiosztotta a közönség közt a dráma első 1884. előadásának színlapját. Hány jeles név vált már pusztá emlékké közülök! De a legnagyobb s legdíszesebb név hordozója köztük él, munkát s gyarapítva dicsőségünket el nem muló ifjusággal. Maradjon is még sok szíve miénk, dicsősége az egész művelt világ közös kincsét!

— **Halálozás.** Általános részvételt keltett Kézdivásárhelyen egy becsületes, jámbor iparos: Pénzes Sándor cipész halála. A szerencsétlen embert felesége pár hónap előtt elhagyta, a nélkül, hogy arra az öreg okot szolgáltatott volna. S mivel haza hívó leveleire az asszony egyetlenegyszer sem válaszolt, egyedül pedig nehéz volt az élet: a szegény jámbor öreg egy szerencsétlen pillanatban múlt vasárnap éjjel szobájában felakasztotta magát. Váratlan halálát három fia: Béla ügyvédjelölt Szászrégenben, Imre járásbíróági írnok Felvinczen és Sándor kir. adótiszt Brassóban, fáljalják. Bóke poraival.

— **Mulatságok.** A sepsiszentgyörgyi ev. ref. egyház tanácsa és képviselője 1903. évi márczius hó 7-én, a templom tornyában létesítendő toronyóra költségeinek fedezésére a városház disztermében hangversenynyel összekötött zártkörű táncestélyt rendez. A rendező-bizottság élén mint elnökök: Révay Pál ev. ref. lelkész, Ifj. Gödri Ferencz egy-

házközs. főgondnok, Dr. Bodor Tivadar kollegiumi főgondnok; mint alelnökök: Dr. Antal Mihály, Benedek János, Bodor Miklós, Csínády Lajos, Dr. Daday Vilmos, Deák András, Gyárfás Sándor megyebíró, Id. Koréh István, Dr. Koréh Lajos, Id. Nagy Elok, Nagy István igazgató, Péter Mózi, Id. Sass József, Sipos Samu, Dr. Szász Izsák, Sóra Tamás, Sylvester Dénes, Tusa Gyula, Zayzon Béla, Zayzon Farkas állanak, titkár: Kiss Albert s.-lelkész, pénztárnok: Sikó József, ellenőr: Ifj. Sass József. A hangverseny műsora a következő: 1. Hősök emléke, énekkarra átírta: H. Bathó J. Éneklí az ev. ref. egyházi dalárda. 2. Megnyitót tart: Dr. Bene István. 3. Mátyás anyja, műdal, írta Bartalus J. előadja a tanítóképző-intézet énekkara. 4. Magyar dalváltozatok. Legedüsoló, előadja Ifj. Tusa Gyula. 5. Székely dalok. Éneklí a ref. kollegiumi vegyeskar. Táncz II.

— **Sok lesz a cserebogár.** A rovtartani állomás jelentése szerint a folyó évben a cserebogár főleg a Dunántúl fog nagyobb mértékben rajzani, ezenkívül sok lesz Árva-, Liptó- és Szepesmegyékben s jelentkezői fog még Brassó, Fogaras, Háromszék, Máramaros, Nagy-Küküllő és Szabolcs megyékben.

— **Vidéki pénztárszövetkezetek közl onti kötelekei** Az utóbbi években a vidéki takarékpénztáraknál előfordult szabálytalanságok arra indították a nevezetesebb vidéki takarékpénztárakat, hogy Budapesten központi köteleket létesítsenek, amelybe bevonván a vidéki bankokat és takarékpénztárakat, ezeknek kezelését ellenőrizze. A kötelekbe eddig 32 vidéki bank és takarékpénztár lépett be; ezek között a pozsonyi első takarékpénztár, az erdélyi magyar jelzálog-hitelbank a komáromi első takarékpénztár, az orosházi takarékpénztár, a székesfejevári takarékpénztár, a szeged-eszegrádi takarékpénztár, a hódmezővásárhelyi takarékpénztár, a nagyvárad-i takarékpénztár, a hevesmegyei takarékpénztár, a győri első takarékpénztár, a miskolci takarékegyesület, a brassói általános takarékpénztár, a soproni takarékpénztár, a kassai takarékpénztár, a bajai takarékpénztár, a debreczeni első takarékpénztár, a budapesti takarékpénztár központi jelzálogbankja stb. stb. E takarékpénztárak kötelezték magukat arra, hogy a velük üzleti összeköttetésben álló vidéki kisebb pénztárszövetkezetek a belépésre rabírják. A központi kötelek alakuló ülése márczius 8-án lesz. Az alakuló ülésen való részvételre felkérlik a kereskedelemügyi-, az igazságügyi- és a pénzügyminiszteriumot.

— **Állampapírok visszafizetése.** Az Osztrák Magyar Bank brassói fiókintézete az eddigi 4.2% os egysejett állam papírokna 4%-os kötvényekre való lebellyegzését, illetve azok visszafizetésre való bejelentését teljesen díjtalanul közvetíti. Konvertálás alá esnek: 1. a január-juliusi (ezüst) járadék, teljesen; 2. a május-novemberi (papír) járadék, teljesen; 3. a február-augusztusi (papír) járadékból a 20.000 forintot (40.000 K.) felüli, névre szóló czimletek. A menyiben a fent említett járadékkötvények valamelyikének visszafizetése kívántatnék, e szándék az illető czimlet előmutatása mellett legkésőbb folyó hó 21-éig bejelentendő a kézdívasárhelyi takarékpénztárnál.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést

adja, hogy konyhakerti megvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Törvényszéki csarnok.

— Esküdtszéki tárgyalások. —

Imreh István fontosi lakos szándékos emberölési kísérlet miatt állott a kézdívasárhelyi kir. törvényszék, mint esküdtbíróság előtt. A bíróság elnöke: Solym Miklós tszéki elnök, bírák: Baylor Kálmán és Dr. Haan Béla, közzvádó: Király Aladár alügyész, védő Dr. Bodor Tivadar.

A vádlott évek óta tartó porlekedés miatt engesztelhetetlen gyűlölettel volt Balási Gyula fotosi állami tanító iránt. Egy este Gidőfalva végénél megleszte a vonatból érkező Balásit s közvetlen közelsébről rálőtt; a lövés nem talált, de a lövés tüzlángja és a fojtás foszlányai által Balási balareán, orrán és szemén súlyos sebeket kapott. A szokásos eljárás után az esküdtek vádlottat a súlyos testi sértés vétésében bűnösnek mi ísítették s ezért a kir. törvényszék 6 hónapi börtönrre s 260 korona bünygyi költség megfizelésére ítélte.

A következő fő tárgyaláson Tamás József kovásznai borbély felesége Vaszi Mária állt a vádlottak padján. Vádlott 1902. decz. 1-én este Gecző Ferencz csüret s a saját lakházát is tűz ellen előzőleg jól biztosítván vagyonszerzés céljából felgyújtotta. A 12 tanu közül kettő vádlott óg háza oltásáról lebesélni igyekezett, inasa pedig bizonyította a gyújtás összes ténykörülményeit.

Az esküdtek vádlottat bűnösnek nyilvánították s ennek alapján a bíróság Tamásné 5 évi fegyházra ítélte, mely ellen vádlott s védője Dr. Szcutiványi ügyvéd semmégí panaszt jelentettek be.

Folytatólag sepsi bessenyői Bitai Miklós szándékos emberölési bünygye került tárgyalásra. Elnök: Solim Miklós, bírák Kovács Károly és Ungur Péter, jegyző: Dr. Gyöngyössy István, védő: Dr. Melik Endre.

A vád szerint Bitai Miklós 1902. nov. 17-én sógorát Bokor Andrást egy vadász fegyverrel szándékoson mellbelőtte az ablakon át, minek következtében Bokor meghalt.

Vádlott tettét beismerte, de az esküdtek leszámíthatatlan állapotban levőnek találván, az ölési szándékot nem állapították meg s ennek folytán a bíróság vádlottat felmentette s azonnal szabad lábra helyezte.

Szombaton Szántó Ferencz kovásznai lakos állt az esküdtbíróság előtt és pedig azért, mivel 1902. szept. 18-án haragosa Vajna Istvánnal összezőrdülven, ennek következtében az ez által Danes Mihálytól hárben bírt csüret felgyújtotta. A bíróság következőleg alakult meg: elnök Elekés Béla kir. táblai bíró, bírák Kovács Károly és Ungur Péter jegyző: Baló Ödön kir. aljegyző; a közzvádó tisztét Stocker Antal kir. ügyész teljesítette, védő: Dr. Herepei Iván.

Vádlott tettét a csendőrök előtt s az első bírói kihallgatás alkalmával beismerte, később azonban eltágadta; s bár a szakértők: Dr. Szini Gyula kit. tszéki orvos és Dr. Szentpétery Bálint némi gyenge elméjűséget megis állapítottak vádlottnál, tettér mégis beszámítható állapotban követte el s ennél fogva az esküdtek bűnösségét egyhangulag megállapították s ezért a bíróság vádlottat 3 évi fegyházra ítélte, melybe a vizsgálati fogságból 4 hónapot beszámítanak.

H i r d e t é s e k.

Szám: 6034—902. t.l.k.vi.

Árverési hirdetmény és feltételek.

Bodó Györgyné Gyulai Ilona végrehajtatónak Molnár Józsefné Gyulai Nepomuczena nagyváradi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 799 K. 32 fillér tőkekövetelés és ennek 1901. április hó 14 napjától járó 5% kamatai, 54 K. 80 f. perbeli és már megállapított, valamint jelenlegi 24 K. 20 f. és a még felmerülő költ-

ségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kézdívasárhelyi kir. törvényszék területén levő, Maksa község határán fekvő, a maksai 1104. sz. t.l.k.vb-e átjegyzett s jelenleg az Ilyós Anna tulajdonát képező 67/a, 68, 69/1. hrsz. egész ingatlanra 876 K. a maksai 529. sz. t.l.k.vben A + 355, 356, 357. hrsz. egész ingatlanra 876 K. a maksai 510. sz. t.l.k.vben A + 928 hrsz. egész ingatlanra 27 K. ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendeltetik.

A maksai 171. sz. t.l.k.vben A + 1453. és 3314. hrsz. ingatlanok elárverezésére irányzott kérelem elutasítatik, mert a Kisbirtokosok Országos földhitelintézete megelőzőleg a hivatkozott sz. t.l.k.vben foglalt ingatlanok egészére jelzálogot szerzett, s törvényadta jogánál fogva azt a kérest terjesztette elő, hogy a végrehajtható jelenlegi kérésével utasíttassék el, mert csik egyes társtulajdonos jutalékára vezetettik az árverés.

Az árverés megtartására határ-

időül 1903. évi márczius hó 18. napjának délelőtti 9 órája Maksa község házához tüzetik ki.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a

kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár két egyenlő részletben és pedig: az első az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6. án 39425 I. M. szám alatt kelt rendeletben előírt módon a kézdivásárhelyi kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Vevő köteles az ingatlanokat ter-

helő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre jutása után lép, és annak használatát illeti.

A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényezik 187. § a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

A tulajdonjognak vevő javára bekezelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

A mennyiben a vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tette, az általa

megvett ingatlanokra az érdekeltek felől bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 185. § szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Az ezen árverés hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint tlkvi hatóságnál és Maksa község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt teleknyelvekben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetményi egy példány a bíróság hirdetmény táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett az árverési feltételek pedig megtekintetés végett egy-egy példányban Maksa község előjáróságának, nem

különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példány a kézdi járási főszolgabírói hivatal útján a szomszédos községben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előjáróságaihoz megküldeni és tekintve, hogy a kiküldési ár 600 koronát meghalad ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata a „Székelyföld” című lapban egy-szeri közzététel végett végrehajtató ügyvédjének kiadatni rendeltetik, a ki utasítatik, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés fogatósításra kiküldöttnek adja át.

Miről edekeltok értesítettnek.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Kézdivásárhely, 1902. november 16.

Kovács,

kir. törvénz. bíró.

(45 1-1.)

ELADÁS suly szerint K. 1.50 és K. 1.90	Főraktár: Kézdivásárhelyen Jancsó Gyulánál.	Minden valóban praktikus háziasszony, a ki a zománcz-edény minőségét nemcsak a szín tetszetősége után ítéli meg, hanem a használatban való tartósságra és olcsóságra sulyt fektet, most csakis a szürkére zománczozott Secessió-edényt VESZ.	Főraktár: Kézdivásárhelyen Jancsó Gyulánál.	ELADÁS darab szerint eredeti gyári árakban. (44. 1-3.)
--	---	---	---	---

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint községi előjáróságok részére úgy készpénzért, mint részletfizetésre kapható

butor raktáromban
Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezés, ruha- és éjszakai szekrény, szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény, továbbá: magas, félmagas, háttas és heverő divány, garnitúra, matracz, fali és toaletti tükör, nád- és préselt ültetű hajlított szék, ablak carnis, stb. melyeket olcsó árak mellett becsátok szíves rendelkezésre.

Tisztelettel:
Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy **üzletem átalakítása** (építése) végett az alant felsorolt árucikkeket folyó év **május 1-éig**

mélyen leszállított áron

kiárusítom, miért is a n. é. közönség számos látogatását és pártfogását kéri az alantírt.

Ebédlő-, kávé-, teás-, mosdó- és ivó szervizek, tükrök, képek, lámpák, evőeszközök, porcellánok, üvegek, poharak, dísz tárgyak, konyha felszerelés, pléh és vasedények, nikel és festett tárgyak.

Mindezeket nagy választékban és mélyen leszállított áron.

Vagyok mély tisztelettel:
TOMPA ZOLTÁN.

(43. 1-4.)

Hirdetéseik jutányos áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

❖ KIADÓ LAKÁS!! ❖

A temető útján lévő **JANCSÓ GYULA** lakása, a mely áll 4 szoba, kamara, konyha, pincze, kettős nagy udvar, istálló, ólak, szivattyús kut az udvaron 1903. április hó 24-től

több évre haszonbérbe kiadó.

(30. 5-9)

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.